

عنوان مقاله:

طراحی پایدار و زلزله (بررسی دو نمونه موردی)

محل انتشار:

همایش ملی زلزله و مقاوم سازی ساختمان (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

هادی باقری سبزواری - عضو هیات علمی گروه معماری دانشگاه تربیت معلم سبزواری

خلاصه مقاله:

معماری سنتی هر کشور می تواند بهترین نمونه موردی معماری پایدار آن منطقه باشد، چرا که در گذشته معماران به عنوان کسانی که نقش اساسی در شکل گیری بناها داشتند، باتوجه به مصالح بومی و مطابق با نیازهای مردم بناها را طراحی و می ساختند. بعد از انقلاب صنعتی، و هجوم مصالح ساختمانی و پیامدهای ناشی از آن در کنار فارغ التحصیل شدن مهندسين جوان که اشنایی کمی با معماری گذشته خود داشتند. بعنوان رویدادی مهم باعث گسستن پیوند معماری گذشته از معماری امروزی گشت. استفاده از مصالحی مانند آهن، بتن و انواع مواد پلاستیکی امروزه، چنان رایج شد، که دیگر استفاده از مصالح و روش های سنتی دیگر به ذهن هیچ معماری راه می یابد. لیکن در این میدان که هر کس جهت استفاده روز افزون از این مصالح صنعتی با دیگران به رقابت پرداخته اند و ساختمان های سنگین خود را با اتصالات اضاف (بادبند) نسبت به زلزله مقاوم می کنند، معمارانی را می توان یافت که هنوز معماری امروزی را در گذشته جستجو کرده و مصالح و روش ساخت دیروزی را بصورت کامل تری امروزه اجرا می کنند. در این مقاله به بررسی کارهای دو معمار موفق پرداخته میشود که توانسته اند بامصالح بومی بناهای بسازند که علاوه بر دستیابی به معماری پایدار (زیست محیطی بودن) مقاوم در برابر زلزله نیز باشند.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، زلزله، ساختمان مقوایی، ساختمان گلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/35217>

